

Evanghelia veșnică

Textul de memorat: „Domnul mi Se arată de departe: «Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea Mea!»” (Ieremia 31:3)

Duminică

1. **Geneza 3:15;** Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.

Exodul 19:4-6; 4. "Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine.

5. Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu;

6. Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel."

Psalmii 130:3,4; 3. Dacă ai păstra, Doamne, aducerea aminte a neleguirilor, cine ar putea sta în picioare, Doamne?

4. Dar la Tine este iertare, ca să fii de temut.

Psalmii 32:1-5; 1. Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit!

2. Ferice de omul căruia nu-i ține în seamă Domnul neleguirea și în duhul căruia nu este viclenie!

3. Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte.

4. Căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vlaga cum se usucă pământul de seceta verii.

5. Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: "Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!" Și Tu ai iertat vina păcatului meu.

Isaia 53:4-11; 4. Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

5. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

6. Noi rățăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui neleguirea noastră a tuturor.

7. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

8. El a fost luat prin apăsare și judecată. Dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?

9. Groapa Lui a fost pusă între cei răi, și mormântul Lui, la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio neleguire și nu se găsisese niciun vicleșug în gura Lui.

10. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.

11. Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara neleguirilor lor.

Ieremia 31:31-34; 31. Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou.

32. Nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână să-i scot din țara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.

33. Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul Meu.

34. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său zicând: "Cunoaște pe Domnul!", ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor."

Luni

2. **Luca 15:11-32;** 11. El a mai zis: "Un om avea doi fii.

12. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: "Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine." Și tatăl le-a împărțit averea.

13. Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea ducând o viață destrăbălată.

14. După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.

15. Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.

16. Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni.

17. Și-a venit în fire și a zis: "Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici!

18. Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: "Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta

19. și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi."

20. Și s-a sculat și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult.

21. Fiul i-a zis: "Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău."

22. Dar tatăl a zis robilor săi: "Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget și încălțămintea în picioare.

23. Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne înveselim;

24. căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit." Și au început să se învesească.

25. Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri.

26. A chemat pe unul din robi și a început să-l întrebe ce este.

27. Robul acela i-a răspuns: "Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine."

28. El s-a întăritat de mânie și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară și l-a rugat să intre.

29. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: "Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă înveselesc cu prietenii mei;

30. iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat."

31. "Fiule", i-a zis tatăl, "tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău.

32. Dar trebuia să ne înveselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut, și a fost găsit."

Luca 18:9-17; 9. A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înșiși că sunt neprihăniți și disprețuiau pe ceilalți.

10. "Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era fariseu, și altul vameș.

11. Fariseul stătea în picioare și a început să se roage în sine astfel: "Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrești, preacurvari sau chiar ca vameșul acesta.

12. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele."

13. Vameșul stătea departe și nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept și zicea: "Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!"

14. Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță va fi smerit; și oricine se smerește va fi înălțat."

15. I-au adus și niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, când au văzut lucrul acesta, au certat pe aceia care-i aduceau.

16. Isus a chemat la Sine pe copilași și a zis: "Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.

17. Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu niciun chip nu va intra în ea."

Marti

3. **2 Corinteni 3:14-16;** 14. Dar ei au rămas greoi la minte: căci până în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această maramă rămâne neridicată, fiindcă marama este dată la o parte în Hristos.

15. Da, până astăzi, când se citește Moise, rămâne o maramă peste inimile lor.

16. Dar, ori de câte ori vreunul se întoarce la Domnul, marama este luată.

2 Corinteni 3:2-6; 2. Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.

3. Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table din piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne.

4. Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos.

5. Nu că noi, prin noi înșine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu,

6. care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.

4. **Romani 1:16,17;** 16. Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului;

17. deoarece în ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: "Cel neprihănit va trăi prin credință."

Romani 3:24-26; 24. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.

25. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

26. pentru ca, în vremea de acum, să-și arate neprihănirea Lui în așa fel, încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.

Miercuri

5. **Evrei 7:19**; Căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit – și, pe de alta, se pune în loc o nădejde mai bună, prin care ne apropiem de Dumnezeu

Evrei 8:9; Nu ca legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, ca să-i scot din țara Egiptului. Pentru că n-au rămas în legământul Meu, și nici Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Domnul.

Evrei 10:1-4; 1. În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.

2. Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățați o dată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate?

3. Dar aducerea aminte a păcatelor este înnoită din an în an, tocmai prin aceste jertfe;

4. căci este cu neputință ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele.

Joi

6. **Apocalipsa 12:17**; Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.

Apocalipsa 14:12; Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.